

[Falk Hansen.]

sene støder op til landegrænser. Det er jo ganske oplagt, at sådanne forhold er egnede til at skabe særlige vanskeligheder for det politimæssige arbejde. Jeg håber, justitsministeren vil være opmærksom på dette spørgsmål og drage omsorg for en bemanding af disse områder, der sikrer en effektiv dækning med hensyn til patruljering og andet politiarbejde, der også kan være egnet til at have præventiv virkning.

Det samme problem melder sig efter min opfattelse i de områder i landet, hvor man i ferietiden har et stærkt øget indbyggerantal. Skal der her ske en forsvarlig politimæssig indsats, må der på visse tider af året kræves mere mandskab end normalt, og i forbindelse med en uro, der til tider har været netop ved badestrande og i ferieområder, er et præventivt arbejde bydende nødvendigt. Her må politiet have mulighed for at vise sig i højere grad, end tilfældet vel nok er i øjeblikket, og jeg beder ministeren om også at have opmærksomheden rettet imod dette problem.

Selvfølgelig må vi i det hele taget under udvalgsarbejdet se på, om nogle af kredsene er blevet vel store. På den anden side anser jeg døgnvagten og den effektivitet, som forhåbentlig kommer til at være bag den, for nok så afgørende som kredsenes størrelse. Jeg har med glæde bemærket mig, at man sikrer et antal lokalkendte kriminallfolk rundt omkring i de områder, som nu lægges til andre politikredse; det finder jeg er noget meget værdifuldt.

Ifølge nogle kommuners vedtægter er politimesteren formand bl. a. for sundhedskommissionen, ligesom han indtræder som medlem af en række andre kommissioner. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan man tænker sig de problemer løst, som naturligt må opstå, når en politimester nu under sin kreds får en eller flere kommuner, som tidligere har haft deres eget politimesterembede.

Med disse bemærkninger kan jeg i det store og hele i princippet tiltræde lovforslaget. Det vil jo helt naturligt være sådan, at der er en række spørgsmål og problemer, som vi bør se på under udvalgsarbejdet.

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at der i den socialdemokratiske folketingsgruppe gør sig forskellige opfattelser

gældende med hensyn til enkelthederne i kredsinddelingen. Som allerede nævnt er det min opfattelse, at justitsministerens forslag vil være velegnet til en styrkelse af politiets arbejde, både når det drejer sig om at oplære allerede begåede kriminelle handlinger, og når det drejer sig om det forebyggende, nemlig at hindre et kriminelt handlingsforløb i at gå i gang. Om end der er uenighed i kommissionen, og også nogle inden for politiet kan have visse betænkeligheder med hensyn til enkelte punkter i lovforslaget, finder jeg, at både kommissionen og politiets organisationer har udvist stor vilje til at nå det gode resultat, som jeg finder at lovforslaget er udtryk for. Jeg kan tilsige støtte til et godt og sagligt arbejde med lovforslaget i retsudvalget.

Thestrup: Dette lovforslag handler i hovedsagen om to ting: en ændring af retskredsene og en ændring af politikredsene. I bemærkningerne er der gjort rede for grunden til ændringen af retskredsene, og i den betænkning, der følger lovforslaget vedrørende politikredsene, er der ikke alene gjort rede for de grunde, der har ført til lovforslaget, men også for betragtninger, der taler imod lovforslaget.

For retskredsenes vedkommende er en af grundene den nye kommunalinddeling. Man anser det for u hensigtsmæssigt, at en retskreds' grænser deler en kommune, således at kommunen henhører under to retskredse, og man betragter det ligeledes som uheldigt, at en amtsgrænse deler en retskreds, således at den kommer til at ligge i to amter. Disse betragtninger er ikke de eneste og heller ikke de afgørende. Det vigtigste hensyn at tage ved retskredsinddelingen er, at retskredsen har en sådan størrelse, at den væsentligste del af det egentlige retsarbejde kan udføres af uafhængige, egentlige, selvstændige dommere. Dette er grundlovens forudsætning, og det er det afgørende ved den ordning, vi træffer. Det fører efter bemærkningerne til, at der i alt fald ikke bør være over 50.000 indbyggere pr. dommer. Jeg kan helt og fuldt slutte mig til denne betragtning. På den anden side sætter bemærkningerne grænsen nedad til 25.000 — 30.000 indbyggere pr. dommer. Jeg kan også slutte mig til dette, idet jeg dog er mest tilbøjelig til at vælge 30.000. Det er i